

VAKARJUNDA

Jānis Norvilis, Leonids Breikšs

**Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai,
Un svētīts tas, kas drošs par viņu krīt,
Lai mūžu mūžos zelt un plaukt Dievs ļauj tai
Un saulei liek pār mūsu druvām līt.**

**Te tēvu tēvi sviedros vagas dzina,
Šī saule pirmā svētījusi mūs,
Lai takas tās, ko pirmais solis mina,
Redz gaitā pēdējā reiz ejam mūs.**

**Nekur virs zemes neapsveiks tik silti
Vairs mūs neviens, kā apsveic druvas šīs,
Gar kuŗām augšup slejas bērzu ciltis
Un liepas šalcot veŗas debesīs.**

**Pār visiem svētumiem, ko sirdī nesam,
Lai šo ikviens sev pirmā vietā liek:
No zemes šīs mēs izauguši esam,
Par zemi šo mums galvas jānoliek.**